

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Z. s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. F. N., advokátom so sídlom v B., proti povinnému **A.. P.**, bývajúcemu v I., **o vymoženie 290,61 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 62 Er 1558/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. novembra 2010 sp. zn. 5 CoE 428/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 6. augusta 2010 č.k. 62 Er 1558/2008-87, ktorým bola oprávnenej uložená povinnosť zaplatiť do pätnástich dní od doručenia výzvy (správne uznesenia) súdny poplatok za podanie urobené elektronickými prostriedkami a to vo výške 3 Eur podľa položky č. 20a sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou. V súvislosti s odvolacou námietkou oprávnenej, že súdny poplatok nemal byť vyrubený, lebo v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o súdnych poplatkoch išlo o konanie vo veci zdravotného poistenia, uviedol, že exekúcia sa viedla na základe neexistujúceho exekučného titulu (nulitného právneho aktu), preto nebolo možné dovodiť, že sa jednalo o vec týkajúcu sa zdravotného poistenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu

prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že súd prvého stupňa rozhodol o vyrubení súdneho poplatku bez odôvodnenia a krajský súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil na základe skutočností, ku ktorým sa nemala možnosť vyjadriť. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila aj nesprávne právne posúdenie veci v otázke oslobodenia celého konania od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností /§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p./ na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani prípustnosť dovolania z dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., na ktorý poukazovala dovoľateľka, t.j. odňatie možnosti konať pred súdom. Podľa názoru dovolacieho súdu pre poplatkové účely bolo postačujúce také odôvodnenie uznesenia ukladajúceho povinnosť zaplatiť súdny poplatok, z ktorého bola zrejma položka sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu k zákonu o súdnych poplatkoch, podľa ktorej sa poplatok v určenej výške

vyrubuje. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil bez toho, aby svoj právny záver vyvodil z iných právnych konštrukcií či skutočností, pričom svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa zrozumiteľným spôsobom vysporiadal aj s odvolacou námietkou oprávnenej týkajúcou sa riešenia právnej otázky, či exekučné konanie bolo alebo nebolo oslobodené od súdnych poplatkov. Samotné riešenie tejto otázky a tým aj celkové právne posúdenie veci, aj keby nebolo správne, nie je vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., preto prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nezakladá. Je totiž realizáciou vlastnej rozhodovacej činnosti súdu, ktorou sa účastníkovi konania neodnímajú žiadne procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Nesprávne právne posúdenie veci je samostatným dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorým by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolanie oprávnenej podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinný nebol účastníkom dovolacieho konania, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o poplatkovej povinnosti oprávnenej.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová